

Over Jan Beets kwam ik in de Nieuwe Noordhollandsche Courant van 5 januari 1946 het volgende bericht tegen: ("Van onzen Beemster correspondent")

Bij den dood van Jan Beets

"Overleden te Buenos Aires (Argentinië) Jan Beets."

Toen ik die doodstijding las zag ik dien Rijper jongen weer voor mij.

Jan Beets, zoon van een bakker, geen zin in het vak van zijn vader, ging als bankwerker naar de Ambachtsschool. 't Was in den tijd, dat de jeugd van alle omringende plaatsen nog met het trammetje naar de verschillende onderwijsinrichtingen te Alkmaar reisde. Jan was in een ommezientje het ongekroonde hoofd van de troep. Er moest als heel gauw een aparte wagon voor de groep gereserveerd worden. Maar ze waren en bleven ontegenzeggelijk de schrik van het reizende publiek, die jongelui.

Jan had op een terugreis van Alkmaar ('t was laat herfst) een vrouw wat in het ootje genomen. Bij Schermerhorn stapt diezelfde vrouw door een misverstand uit de tram, terwijl deze even stopt midden op de brug, met het resultaat dat ze van de hoge trambrug in de ringsloot valt.

Jan Beets, die het gillen der vrouw hoort, bedenkt zich geen moment, hij duikt van het balcon der tram, op goed geluk, want het is stikdonker in de ringvaart, en weet tenslotte de drenkeling op te duiken en aan den wal te brengen. Voor deze moedige daad heeft hij van de Koningin een medaille gekregen. Nadien heeft hij meer menschen van den verdrinkingsdood gered.

Van de Ambachtsschool naar een machinefabriek aan de Zaan en verder naar de smederij van P. Bruntink om het werk practisch te leeren. Nu, werken kon hij als de beste, maar roekeloos dat ie was! In dien tijd besloeg Bruntink een harddraver, "Blauwe Karel", een geweldig groote schimmel. Jan Beets bracht dat paard naar den eigenaar, maar opstijgen deed hij op een bijzondere manier. Een man moest het ros bij den kop houden. Jan ging zo'n 20 meter achter hem staan en met een aanloop en een geweldige afzet sprong hij over het achterwerk, zoo op den rug van den knol. Het paard vloog door den schok als een razende weg, maar dan had Jan zich al vastgeklemd aan de manen en zoo kletterde het stel langs den Beemsterdijk..

Toen als student naar de Technische Hogeschool te Zürich in Zwitserland, waar hij al spoedig een der uitblinkers was. Als hij in die jaren met de vacantie naar Holland kwam, was de eerste reis naar de smederij van Bruntink. "Baas, geef me eerst een pruim tabak en geef meteen je schootsvel". De jas ging uit, het schootsvel werd omgedaan. "Nou, wat moet het worden, baas, een stel hoefijzers, of een houweel?" En hij smeedde er op los. Dat zijn flanellen pak naar de salon ging door de vonken, dat gaf niets!

Maar die Rijper jongen, die in zijn jonge jaren de schrik was van de tram, die woeste rijder op harddravers, de redder van drenkelingen, diezelfde jongen bouwde later als hoofdingenieur, in opdracht van de Argentijnsche regeering, spoorwegbruggen en tunnels. En meer groote werken voerde hij uit. Nog eenmaal heeft hij De Rijk en de Beemster, waar toen zijn moeder woonde, bezocht, maar aan Zuid-Amerika, waar hij zijn levenstaak had gevonden, had hij zijn hart verpand en in de aarde aldaar zal hij ook rusten.